

326

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

BŘEZEN 2020

BŘEZEN 2020

1	ne	I. NEDĚLE POSTNÍ	
2	po	1. postní týden	
3	út	1. postní týden	
4	st	1. postní týden (sv. Kazimír)	
5	čt	1. postní týden	
6	pá	1. postní týden	<i>první pátek</i>
7	so	1. postní týden (sv. Perpetua a sv. Felicita)	
8	ne	II. NEDĚLE POSTNÍ	
9	po	2. postní týden (sv. Františka Římská)	
10	út	2. postní týden (sv. Jan Ogilvie)	
11	st	2. postní týden	
12	čt	2. postní týden	
13	pá	2. postní týden	
14	so	2. postní týden	
15	ne	III. NEDĚLE POSTNÍ	
16	po	3. postní týden	
17	út	3. postní týden (sv. Patrik)	
18	st	3. postní týden (sv. Cyril Jeruzalémský)	
19	čt	SV. JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE	SLAVNOST
20	pá	3. postní týden	
21	so	3. postní týden	
22	ne	IV. NEDĚLE POSTNÍ	
23	po	4. postní týden (sv. Turibius z Mongroveja)	
24	út	4. postní týden	
25	st	ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	SLAVNOST
26	čt	4. postní týden	
27	pá	4. postní týden	
28	so	4. postní týden	
29	ne	V. NEDĚLE POSTNÍ	
30	po	5. postní týden	
31	út	5. postní týden	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz**

První strana obálky: Kříž v šumavské krajině (internet)

Drazí farníci a milí čtenáři,

když sledujeme současné dění kolem nás, musíme konstatovat, že žijeme opravdu ve velmi hektické a napjaté době. Média nám doslova a do písmene každý den servírují nepřehledné množství informací, které v nás mohou často vyvolávat úzkost a obavy, jak to vše půjde dál a jestli to vůbec půjde dál. Ohrožení zákeřnými nemocemi, momentálně koronavirem, který se nekontrolovatelně šíří a dá se říci, že ohrožuje lidskou civilizaci. Nebezpečí různých válečných konfliktů ať již v menším či větším rozměru, které hrozí vypuknutím válek přesahujícím hranice určitých oblastí a vyvoláním mezinárodních konfliktů. Chaos v oblasti správného pojmání člověka a jeho povolání, tedy morální chaos, a nemůžeme zapomenout i na složitou situaci katolické Církve v dnešní v světě.

To vše v nás může vyvolávat otázku blízkosti Boha, jeho působení, ale především otázku po hloubce, pevnosti a opravdovosti naší víry v Boží prozřetelnost, která má již vše od věčnosti zakomponováno do svého plánu, a proto bez jeho vůle nebo dopuštění se nestane nic, i když my tomu mnohdy nerozumíme. Zároveň si můžeme připomenout staré klasické přísloví: „Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání“. Tedy s Ním, s naším Pánem, můžeme projít vše a nemusíme mít obavy a strach, jak nám to krásně připomínají slova žalmu: „I kdybych šel temnotou rokle nezaleknu se zla, vždyť Ty jsi se mnou. Tvůj kyj a Tvá hůl, Ty jsou má útěcha“ (Ž 23,4). Avšak je potřeba se ho pevně držet a být s ním, abychom nezabloudili, nezmlátněli a neztratili se, tedy hlavně víru v něho. K tomu nám mimořádným způsobem slouží doba postní, do které jsme právě vstoupili.

Hned na jejím začátku, na Popeleční středu slyšíme velice jasná a přímá slova proroka Joela: „Nyní, praví Hospodin, obraťte se ke mně celým svým srdcem, v postu, nářku a pláči! Roztrhněte svá srdce, a ne pouze šaty, a obraťte se k Hospodinu“ (Jl 2, 12-13). V druhém čtení sv. Pavel vybízí Korintány: „Kristovým jménem vás vyzýváme: Smiřte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20). Co znamená obrátit se celým srdcem? Vzít znovu jako již bohužel poněkolkáté opravdověji výzvu našeho Pána k životu podle jeho slov a jeho učení. Dávat mu první místo v našem životě, což nemá být abstraktním přáním nebo touhou po „mystickém prožitku“, ale produchovnění našich úkonů zbožnosti. Znamená to vyjít z určité rutiny a zaběhlosti v naší zbožnosti a obnovit ji a přetvořit na příležitosti setkání s tím, který věříme, že je opravdu alfou a omegou našeho života. „Máš trpělivost a vydržel jsi mnoho pro mé jméno a neochabl jsi. **Ale mám proti tobě, že jsi upustil od své první lásky**“ (Jan 2,3-4) čteme v poslední knize Nového zákona - Apokalypse.

Ano je třeba začít znovu a opravdověji milovat našeho Pána, ale to znamená i milovat jeho kříž, jeho urážky, jeho pády, jeho odsouzení, nepochopení, ponížení, neúspěchy...tedy vše ne jenom možná i s trochou slz truchlit nad jeho bolestmi. To nestačí a k ničemu v podstatě ani nepomůže. Tím bychom si asi jediné vysloužili slova, která řekl jeruzalémským židům: „Neplačte nade mnou. Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi“ (Lk 23, 27-28). Snášet s pokorou, tichostí, věrností a oddaností to, co snášel On. Plnit vůli nebeského Otce, tedy vůli Boží jako ji plnil On. Modlit se za všechny, i za ty, kdo ho křížovali - jako On. Ale především být s ním jako byl On s Otcem. Kde hledat inspiraci, návod a pomoc pro tuto naši proměnu, ke které jsme povoláni z lásky? Jedním z nejlepších návodů může být každodenní soustředění a upřímné rozjímání nad zastaveními křížové cesty, které můžeme zakončit zpytováním svědomí, jak jsem dnes více miloval svého Pána. Jaká byla moje modlitba, ochota k sebezáporu, boj o mé předsevzetí, prožívání mše sv. atd.? Návodů a možností k našemu obrácení je mnoho. Důležité je si vybrat a začít.

Prosme Pannu Marii a sv. Josefa, jejichž slavnosti budeme prožívat v tomto měsíci, aby nám pomohli v našem úsilí o obnovení naší lásky, která může být jedinečnou láskou, pokud bude živena a napájena z jediné dokonalé LÁSKY, kterou je On sám.

K tomu vám žehná

P. Vít

- **Připomenutí zpovídání v době postní:**
pondělí (mimo 2. 3.), středa, čtvrtek, pátek - od 17:25 před mší sv. u sv. Prokopa
úterý – od 16:25 před mší sv. u sv. Rocha
středa – od 6:35 po mši sv. u sv. Rocha
sobota – od 7:30 před mší sv. u sv. Prokopa
- **Zařazení katechumenů mezi čekatele křtu:** neděle 1. 3. v 9:30 kostel sv. Prokopa
- **Sbírka na splátku farního úvěru:** neděle 1. 3. - všechny kostely
- **Mše sv. v Tridentském ritu:** pondělí 2. 3. v 18:00 u sv. Rocha
- **Výstav Nejsvětější svátosti oltární:** čtvrtek 5. 3. po mši sv. do 20:00 – kostel sv. Prokopa
- **Pobožnost Křížové cesty:** pátek 6., 13., 20., 27. 3. v 17:15 – kostel sv. Prokopa
- **Postní duchovní obnova - sobota 7. 3. v 8:00 mše sv. kostel sv. Prokopa:**
 Tři duchovní přednášky se budou konat ve Farním centru. Občerstvení je zajištěno.
 Duchovní obnovu povede P. Jean Phillip Huet, který svá teologická studia absolvoval na Papežské universitě Sv. Kříže v Římě. Zájemci se mohou přihlásit **do úterý 3. 3.** na webových stránkách farnosti anebo v sakristii kostela.
- **Úklid kostelů:** sobota 14. 3. mše sv. v 8:00 - sv. Prokop
- **První, druhé a třetí skrutinium katechumenů:**
 neděle 15. 3. a 22. 3. a 29. 3. v 9:30 kostel sv. Prokopa
- **Slavnost sv. Josefa – doporučený svátek:** čtvrtek 19. 3. – mše sv. 18:00 sv. Prokop
- **Slavnost Zvěstování Páně:** středa 25. 3. – mše sv. v 6:00 sv. Roch, v 18:00 sv. Prokop
- **Setkání ministrantů:** neděle 29. 3. 17:00 Farní centrum

JARNÍ CHARITATIVNÍ SBÍRKA

Milí farníci, přátelé,

v jarním období se opět chystáme k uspořádání charitativní akce ve spolupráci s Diakonií Broumov, v prostorách bývalého skladu Diakonie Broumov, Prokopova ulice č. 4/2016, Praha 3-Žižkov. Tyto prostory nám laskavě zapůjčila Českobratrská církev evangelická, za což děkujeme vstřícnosti místního pana faráře Pavla Kaluse.

Přijímáme : **oblečení, domácí textil, závonní boty, hračky, hygienické potřeby, deky, polštáře, lůžkoviny** , které se mohou dobře upotřebit v jiných domácnostech nebo domovech.

Vybíráme také **pouze malé elektrospotřebiče** – varné konvice, žehličky, jenom **funkční**. Větší spotřebiče jako rozhlasové přijímače, televizory, PC nelze přijímat vzhledem k zákonu o likvidaci nebezpečného odpadu.

Budeme se na vás těšit

v pátek 27. března od 13 do 18 hod. a v sobotu 28. března od 10 do 16 hod.

Kdo by chtěl pomoci při vybírání věcí, může se přihlásit u Libuše Janovské, tel.736242333.

Za Farní charitu předem děkujeme.

**Anna Velková
za Diakonii Broumov Marta Pešková**

POSTNÍ KASIČKA 2020

Milí farníci a přátelé, stejně jako v minulém roce budeme mít i letos v naší farnosti postní kasičku. Do ní můžeme vkládat příspěvky za naše malé sebezapory a odřeknutí, které máme konat během doby postní, neboť nám pomáhají ve větší odpoutanosti od pozemských zálib a zároveň nám umožňují pomoci těm, kteří jsou v nouzi. Můžeme tak podpořit charitativní díla pomáhající těm, kteří jsou odkázáni na pomoc bližních. Rád bych výtěžek letošní postní kasičky věnoval ještě na pomoc farnosti mého spolubratra a spolužáka ze studií v Římě P. Borise Stoykova, který působí jako farář v Římskokatolické farnosti Panny Marie Nanebevzaté v Bulharsku, konkrétně ve městě Zhitnitsa v regionu Kaloyanovo, které se nachází cca 30 km od města Plovdiv, které leží ve středním Bulharsku. Jak jsem již informoval v ohláškách a i na webových stránkách farnosti, ve farnosti P. Borise probíhá oprava kostela a následně se bude muset pravit střecha farní budovy, která je ve velmi špatném stavu. Na webových stránkách naší farnosti je též možné vidět, jak opravy postupují a co vše se doposud udělalo. Protože výdaje na další opravy v blízké době, konkrétně podlaha kostela a již zmíněná střecha na fáře, vyžadují značné prostředky, rozhodl jsem se s farní radou, o ještě další podporu této misijní katolické oblasti. Postní kasička je dobrou příležitostí jak ukázat solidaritu s těmi, kteří jsou v nouzi. Proto můžeme přispět k obnově této farnosti zřeknutím se toho, co je pouze pozemské a dočasné a obětovat to pro oslavu Boží a zároveň i pro naše bratry a sestry v Bulharsku, kteří nemají takové materiální zázemí jako my. Již svatý Pavel upozorňuje na potřebu pomoci dalším církevním obcím, které navštěvoval a připomíná, že nemáme být skoupí, pokud nám Bůh dopřává nežít v nedostatku. Proto bych chtěl požádat všechny farníky a přátele farnosti o příspěvek na toto dobročinné dílo a tím tedy i o vaši velkorysost. Předem Vám všem děkuji za spolupráci a ať naše postní příprava přinese bohaté plody, a to nejen v materiální podobě, ale především duchovní, která bude znamenat více otevřené srdce pro našeho Pána a ochotu ho více následovat v našem každodenním životě. To Vám všem ze srdce vyprošuje

P. Vít

<https://www.youtube.com/watch?v=V7jlpnFFslk>

Na tomto internetovém odkazu je možné vidět P. Borise, jak mluví o kněžství před Sv. Otcem Františkem, při jeho návštěvě Bulharska v tomto roce 2019. Zároveň alespoň nějaké fotografie z farnosti P. Borise

BŘEZNOVÉ SLAVNOSTI

Letošní měsíc březen spadá celý do postní doby. Půjde tedy o měsíc vážný, vyzývající k odřeknutí jinak dovolených, ale ne nezbytných věcí. Přesto však bude ten vážný charakter dvakrát přerušen a Církev nás v liturgii uvede do radostných souvislostí především s Narozením Ježíše. Jde o Slavnost svatého Josefa a o Slavnost Zvěstování Páně.

19. března – SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE

Datum této Slavnosti spadá do rozhraní zimy a jara – již od 12. století. Osobnost snoubence Matky Boží však není pouze symbolem nějakých jarních radovánek, její význam tkví v bezvýhradném podřizování se vůli Boží, i když je někdy lidskými vnímáním a chápáním nepochopitelná, překvapivá a mnohdy její plnění vyžaduje velké osobní oběti. Jeho příklad je i v tom, že místo mnoha zbytečných slov (biblické texty nezaznamenaly ani jediné jeho slovo) dává přednost aktivním činům vedoucím k dobru těch, kteří mu byli Bohem svěřeni do ochrany. Je také mužem práce a vzorem dobrého pěstouna. A tak jeho příklad by neměl být ani dnes zastíněn prázdnými frázemi a líbívními řečmi těch, kteří se domnívají, že ctnosti našich předků jsou již něčím překonaným a nereálným.

25. března – SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

Tato Slavnost se týká události mající postatný význam pro život každého člověka. Bůh seslá Marii své spásnosné poselství (proto se dříve užíval název Zvěstování Panny Marie – přesněji řečeno Panně Marii). Datum této Slavnosti je stanoveno na 9 měsíců před Slavností Narození Páně, aby byl dodržen přirozený řád vývoje lidského plodu v lůně matky. Bez této události by nikdy nikdo nespátřil nebe! Mimo velikonoční dobu si andělské zvěstování připomíná Církev každý den ráno, v poledne i večer modlitbou Anděl Páně.

Slavnost má původ na Východě, kde se v tento den, slavila už kolem r. 550. Do římské liturgie ji zavedl papež Sergius I. ke konci VII. století.

Maria je naším vzorem, Matkou všech, i těch dosud nenarozených. Proto se zvláště v tento den konají modlitby za nenarozené děti, popřípadě i jiné aktivity proti zabíjení počatých lidských životů.

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

Výňatek z Posynodální apoštolské exhortace Jana Pavla II.

ECCLESIA IN EUROPA (2003)

o Ježíši Kristu žijícím ve své Církvi, prameni naděje pro Evropu

Evropa, jež se buduje jako „unie“, pobádá také křesťany k jednotě, aby byli pravými svědky naděje. Musí učinit kvalitativní skok a uvědomit si své duchovní dědictví. Tento podnět jí může dodat jen obnovené naslouchání Kristovu evangeliu. Je věcí všech křesťanů, aby se zasazovali o nasycení tohoto hladu a žízně po životě. Proto cítí církev povinnost znovu mocně hlásat poselství naděje, které jí Bůh svěřil a opakuje Evropě: „Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe!“ Její výzva k naději se nezakládá na utopistické ideologii; je to nadčasové poselství spásy hlásané Kristem. S autoritou, kterou jí dává její Pán, opakuje dnešní Evropě:

Evropo třetího tisíciletí, „necht' tvé ruce neochabnou!“, nepropadej malomyslnosti, nepodávej se způsobům myšlení a života, jež nemají budoucnost, protože se neopírají o pevnou jistotu Božího slova!

Vrať se sama k sobě. Buď sama sebou! Znovu objev svůj původ! Oživ své kořeny!“ V průběhu staletí jsi přijala poklad křesťanské víry. Ta je základem tvého společenského života na principech převzatých z evangelia a její stopy je možno vidět v umění, v literatuře, v myšlení a v kultuře národů. Avšak toto dědictví nepatří jen minulosti; je plánem pro budoucnost, který je třeba předávat budoucím generacím, protože je to základ života osob a národů, které společně daly evropskému kontinentu jeho tvárnost.

Neboj se! Evangelium není proti tobě! V pohnutých životních osudech tvých minulých i současných dějin je světlem, které osvětluje tvou cestu a dává jí směr; je mocí, která tě posiluje ve zkouškách; je proroctvím o novém světě; je znamením nového počátku; je výzvou všem, věřícím i nevěřícím, aby se vydávali na stále nové cesty, které ústí do „Evropy ducha“, aby z ní vytvořili pravý společný dům, kde je radost žít.

APOŠTOLSKÁ EXHORTACE

V posynodální apoštolské exhortaci *Querida Amazonia* (Milovaná Amazonie), která byla publikována 12. února, se papež František obrací k místním církvím Amazonie, tedy povodí největšího veletoku, zasahujícího devět latinskoamerických států (Brazílie, Bolívie, Kolumbie, Ekvádor, Guyana, Peru, Suriname, Venezuela a Francouzská Guayana). Duchovní povzbuzení či pobídnutí, což je význam slova exhortace, se skládá ze čtyřech kapitol věnovaných postupně sociální, kulturní, ekologické a církevní dimenzi života v panamazonské oblasti.

Text exhortace má 40 stran, neobsahuje žádné výjimky z církevní disciplíny, pokud jde o služebné kněžství, tedy svěcení ženatých mužů. Výslovně potvrzuje „výlučnou identitu“ služebného kněžství a odmítá „klerikalizaci žen“.

Způsob utváření života a výkonu služebného kněžství nabývá různých odstínů v různých částech světa. Proto je důležité vymezit, co je na kněžství specifické a co nelze delegovat. Odpověď spočívá ve svátosti svěcení, která uschopňuje pouze jeho ke slavení eucharistie. To je hlavní a nepřenositelná funkce. Když se říká, že kněz je znamením Krista-hlavy, spočívá hlavní význam v tom, že Kristus je zdrojem milosti. On je hlavou církve, protože má moc udělovat milost všem jejím údům.

V Amazonii jsou komunity, které se udržely a předávaly víru dlouhou dobu, aniž by se tam objevil nějaký kněz. Bylo to možné díky silným a velkodušným ženám, které křtily, katechizovaly, učily modlitbě a byly misionářkami, zajiště povolanými a pobízenými Duchem svatým. Na synodě nás všechny dojaly svým svědectvím. To nás nutí rozšířit pohled a vyhnout se zužování pojmu církve na funkční struktury. Takovýto redukcionismus by nás mohl přivést k myšlence, že se ženám poskytne status a větší účast v církvi pouze tím, že jim bude umožněn přístup ke svátosti svěcení. Takový pohled by však ve skutečnosti omezoval perspektivy, směřoval ke klerikalizaci žen, umenšil obrovskou hodnotu toho, co již daly, a pozvolna vedl k ochuzení jejich neodmyslitelného přínosu.

Z podkladů Radio Vaticana zpracoval -AJ-

LEO PP. X	217 LEV X. 11. březen 1513 - 1. prosinec 1521 * 1475 Itálie, vl. jm. Giovanni di Medici	

Narodil se jako druhý syn Lorenza Medici. Na kněžské dráze postupoval nesmírně rychle. Už jako sedmiletý byl přijat do duchovního stavu, jako třináctiletý byl jmenován za kardinála-diákona. Teologii a církevní právo studoval v Pise, po studiích, putoval Francií, Německem a Nizozemím a v roce 1500 se vrátil do Říma. Tam se věnoval literatuře, malířství, divadlu a hudbě. Po smrti papeže Alexandra VI. začal získávat politický vliv.

Vzhledem k tomu, že se při zvolení za papeže zavázal přísahou pokračovat v pátém lateránském koncilu, 27. dubna 1513 otevřel jeho šesté zasedání. Další zasedání tohoto koncilu se letmo dotkla reformy a bylo zřejmé, že koncilní otcové si byli vědomi nešvarů v církvi, které volaly po odstranění. Byla sice zřízena reformní komise, byly vydány i reformní dekrety, ale ke skutečné nápravě nedošlo. Papež ale musel financovat i své války, zejména vyhlášenou křížáckou výpravu a výstavbu chrámu sv. Petra. Kromě půjček si obstarával peníze prodáváním úřadů, dokonce i kardinálských titulů. Na výstavbu svatopetrského chrámu obnovil odpustky, které schválil jeho předchůdce Julius II., a zařídil, aby odpustky propagovali kazatelé v kostelech.

Když v lednu 1517 začal o odpustcích kázat dominikán Jan Tetzl, augustiniánský mnich Martin Luther zareagoval tím, že na protest přibíl na dveře kostela ve Wittenbergu svých 95 tezí. Po diskusích mezi teologem Janem Eckem a Martinem Lutherem v Lipsku vydal Lev X. r. 1520 bulu *Exsurge Domine*, ve které odsoudil Luthera v 41 bodech. Když Martin Luther bulu veřejně spálil, papež ho exkomunikoval. Ze situace, která vznikla, se dá usoudit, že ani papež, ani římská kurie nepochopili význam reformace, která právě probíhala v celé církvi.

Lev X. zemřel na malárii a je pohřben v kostele Santa Maria sopra Minerva v Římě.

HADRIANUS PP. VI	218 HADRIÁN VI. 9. leden 1522 - 14. září 1523 * 1459 Holandsko, vl. jm. Adriaan Boeyens	

Narodil se 1459 v Utrechtu, a působil jako nizozemský duchovní a teolog. Studia absolvoval v Lovani, kde se posléze stal vicekancléřem univerzity. Později působil u dvora ve Španělsku jako vychovatel a domácí učitel pozdějšího panovníka.

V době, kdy Evropa odsuzovala římskou korupci, platil za „svatého muže“ a tak byl po smrti papeže Lva X. jednomyslně zvolen na římský Stolec. Až do roku 1523 to byl poslední Ne-ital zvolený za papeže. Zajímavé je i to, že si své křestní jméno ponechal i jako jméno pontifikální.

Byl to zbožný, přísný a učený muž, který si nepotrpěl na přepychy a pokoušel se reformovat církev, na což však byl jeho pontifikát příliš krátký. V Římě nebyl příliš oblíben, protože se snažil potlačit prostopášnost a nebyl nakloněn lidovým zábavám.

Jeho smrt způsobila mimo jiné i neúspěšná válka s Turky, zvláště zpráva o dobytí ostrova Rhodos. Je pochován v římském kostele Santa Maria dell' Anima a na náhrobku má vytesán nápis „Zde leží Hadrián VI., jenž neznal většího neštěstí, nežli že panoval.“

Před vánočními svátky jsem dostal tento článek od jednoho mého spoluobčana kněze. Protože jsem 60 let působil ve farnosti Nové Strašecí, která sousedí s plzeňskou diecí, dokáži si představit velmi těžké podmínky v této oblasti. Myslím si, že následující článek, a hlavně nabídka jeho řešení není pouze pro nějakou oblast nebo diecí, ale je výzvou pro všechny katolíky v celé naší zemi. Článek má o to větší působivost, protože ho nepíše nějaký zkušený kněz nebo řeholník, ale laik a otec 4 dětí, který má upřímnou starost o Církev v naší zemi.

P. Vít Uher

Nad sčítáním účastníků bohoslužeb v plzeňské diecézi

Neboj se, malé stáde! Váš Otec rozhodl, že vám dá království. (Lk 12, 32)

Necelé jedno procento! Přesně 7887 (sedm tisíc osm set osmdesát sedm) z přibližně osmi set tisíc obyvatel žijících na území plzeňské diecéze si o víkendů 5. a 6. října 2019 našlo cestu na mši svatou v některém z kostelů diecéze. Před deseti lety, při podobném sčítání účastníků bohoslužeb, přišlo o 1366 obyvatel více.

V následujících řádcích bych se chtěl nad zveřejněnými výsledky sčítání zamyslet a porovnat je s deset let starým censem. Umyslné říkám zamyslet, protože o nějaké analýze nemůže být řeč.

Patnáct procent.

Tolik ubylo během posledních deseti let účastníků katolických bohoslužeb v plzeňské diecézi. Vezmeme-li v potaz, že v uvedeném období počet obyvatel na území diecéze spíše mírně narůstal, je to vysoké číslo. Proč se tak děje? První argument je nasnadě. Věkové rozložení praktikujících katolíků není totožné s věkovou strukturou populace. Více jsou zastoupeny starší ročníky a během sledovaných deseti let prostě více katolíků zemřelo, než se narodilo.

Zřejmý se to konstatování stane, když výsledky sčítání z roku 2009, členěné podle věkových kategorií, posuneme o řádek dolů a porovnáme počty těch osob, které pouze o deset let zestály. Počet seniorů starších 71 let se snížil o 2049 osob a toto číslo samo o sobě výrazně překračuje jeden patnáctiprocentní pokles. Tento fakt také vysvětluje pokles průměrného věku katolíků z 51,9 (2009) na 50,09 roku (2019). Další vysvětlení je náročnější. Použijeme-li stejný postup u nejnižších věkových kategorií, vidíme šestnáctiprocentní pokles v kategorii 11 až 20 let, dvacetiosmiprocentní pokles v kategorii 21 až 30 let a již pouze čtyřiprocentní pokles v kategorii od 31 do 40 let. Ubylo nám 328 mladých lidí. Jedná se zřejmě o citlivé věkové kategorie, jejichž příslušníci církev z různých důvodů opouštějí.

Tyto ztráty do jisté míry kompenzují katolíci ve středním a vyšším středním věku. V kategoriích od 41 do 60 let jich o 235 přibýlo. Na přírůstek se dosti pravděpodobně podílejí dilem konvertité a dilem ti, kteří církev v mladém věku opustili, ale opět do ní našli cestu.

Potěšitelné je konstatování, že děti do deseti let mírně přibýlo. Katolíci se zjevně ještě nenaučili nemít děti. Jaký je výhled do budoucna? Stále vysoké zastoupení účastníků bohoslužeb patřících do vyšších věkových kategorií přinese v následujících desetiletích další výrazný pokles. Stane se tak samozřejmě za předpokladu, že počet účastníků v mladších věkových kategoriích nedozná podstatnějších změn. Dosavadní vývoj spíše naznačuje, že k úbytku, byť mírnějšímu, dojde i v těchto kategoriích.

Co s tím?

Předpokládám, že panu biskupovi, kněžím, jáhnům ani prostým věřícím plzeňské diecéze není lhostejné, že jejich kostely se pozvolna vyprazdňují. Nemohou se proto vyhnout otázce, jak tento trend obrátit nebo alespoň zastavit. S veškerou pokorou bych rád nabídl odpověď člověka žijícího těsně za hranici plzeňské diecéze, pohled sice zvnějšku, avšak podepřený solidní znalostí poměrů v diecézi.

Plzeňská diecéze je mezi českými a moravskými diecézemi učiněným adolescentem. Zřízena byla bulou papeže sv. Jana Pavla II. v roce 1993. Během její šestadvacetileté existence se na biskupském stolci vystřídali jen dva biskupové, z nichž první, František Radkovský, diecézi řídil téměř 23 let. Z úhlu pohledu, kterým se dnes v katolických kruzích na činnost církve pohlíží, lze plzeňskou diecézi stěží něco vytknout.

Diecéze se velmi aktivně a zdařile mediálně prezentuje, má dobré vztahy s představiteli kraje i místní samosprávy. Uplatňuje, podle mého názoru velmi přínosný, model duchovní správy spočívající v tom, že několik farností je spravováno společně několika kněžími a jáhny. Velký důraz je kladen na ustavení a řádné fungování ekonomických i pastoračních rad farností, laici dostávají velký prostor při řešení farních i diecézních záležitostí. Paleta aktivit konaných v rámci diecéze je velmi široká, pořádají se nejrůznější duchovní obnovy, kurzy, farní dovolené, tábory pro děti a mládež, poutě, koncerty, výstavy, ekumenická setkání. Vyčerpávající výčet by zabral celou stranu. Běží modlitební štafeta za jednotlivé farnosti, biskupství vybízí farnosti k tvorbě pastoračních plánů a ke zcela konkrétnímu úsilí na poli evangelizace. A požaduje zpětnou vazbu. Je nepopíratelné, že toto úsilí prospívá prohloubení duchovní i lidské sounáležitosti mezi farníky navzájem i mezi kněžími a laiky a přináší své plody v pozitivnějším vnímání církve ze strany představitelů veřejné moci, ale pravděpodobně i veřejnosti obecně, kulturně obohacuje plzeňský region a vzbuzuje větší aktivitu laiků v životě diecéze i při péči o její majetek. Jak je tedy možné, že všechna uvedená pozitivní a všechny chvalyhodné aktivity nezabrání tomu, aby církev neopouštělo několik set mladých katolíků ročně a z řad lidí stojících mimo církev bylo jen mizivé procento osloveno a přivedeno k víře? Jak je tedy možné, jak to výsledky sčítání za dobu trvání diecéze naznačují, že plzeňská diecéze spěje do stavu, že kolem roku 2050 se katolíci stanou naprosto mizivou menšinou, že farní

systém nebude mít prakticky o koho pečovat a rozsáhlé venkovské oblasti budou zcela křesťanů prosty? Abychom na tyto vpravdě bolestné otázky našli odpovědi, je nutno podstoupit, uznat jejich plnou legitimitu a alespoň na chvíli se oprostit od myšlenkových klíšé, toho, co se dnes považuje za správné a „pokřkované“.

Za prvé: Každý rodič, kterému na víře dětí záleží, ví, že jeho úloha v předání víry je nezastupitelná. Ze sebelepšící farář, poutavé farní programy anebo vynikající catecheta mohou víře jeho dětí velmi prospět, ale k jejímu předání musí přispět rozhodující měrou rodič sám. I nepřítisť vnímavý pozorovatel si povšimne, jak jsou gesta, mimika, způsob myšlení a vyjadřování dětí ovlivněny příkladem otce či matky. Nejinak je tomu v duchovní oblasti. Svoji pychou, malovérností a liknavou duchovní praxí zabijíme víru svých dětí v samotném zárodku.

Za druhé: Každý alespoň trochu poučený katolík ví, že víra je dar. Mnozí z nás tento argument umně využívají ke zlehčení svých vlastních selhání ve věcech předávání víry. Jestliže je víra dar, pak si ji nelze vyvzdorovat, vznést na ni nárok, poručit si ji. Dar se musí vyprosit! Tropil si z nás snad náš Pán žerty, když nám slíbil, že nám Otec v nebesích dá dobré dary, když o to budeme prosit? A co může být lepšího pro naše děti než dar víry? Jenže Bůh vidí do našeho srdce. A tam to bývá jinak. Hlavně dobré vzdělání. Taky materiální zajištění, zdraví, dobře rozvržený volný čas. Důležité, chcete-li bohubilé věci. Jen jednu mají vadu. Jsou smrtící, když se ocitnou na první příčce!

Za třetí: Ztracenými ovce bez pastýře. Přesně těmi bychom byli bez církve, bez našeho biskupa a našich kněží. Ale co od nich skutečně potřebujeme? A co od nich očekáváme? A co po nich chceme? A jsou odpovědi na předešlé tři otázky v relaci?

Je jistě sympatické, když farář umí kopnout do míče. Ale stává se zřídka, aby měl na to, být platným členem obecního fotbalového týmu. Je příjemné, když pan farář vtipně a obratně řídí zasedání farní rady. Ale je dost laiků, kteří to svedou lépe. Když přitáhl polský král Jan Sobieski v r. 1683 k branám obležené Vídně, nikdo po něm nežádal, aby šel pomáhat do polní kuchyně, a dokonce ani to ne, aby obvažoval raněné v lazaretu. K vojévci zhlížely důvěrné vojáky i prostých obyvatele a očekávaly od něho jediné. Velení a záchrana města!

Riká se, že pisář svatého Tomáše Aquinského zaslechl tento rozhovor mezi Kristem a světem: „Tomáši, udělal jsi toho tolik pro šíření víry a obranu mé věci. Co by sis za to přál? Snad další vědění, ještě hlubší vhléd?“ „Pane, dej mi sebe!“

Jediné, co má v poslání našich kněží smysl, je, aby nás přiváděli k Bohu a stáli v našem čele před jeho tváří. Aby nás učili, jak Bohu děkovat, jak se před ním sklánět a jak ho prosit. Jak na něho v životě spoléhat. Všechno ostatní má různou míru důležitosti a potřeby, ale nikdy nemůže být tím prvotním.

Za čtvrté: Co máme dělat? Odpověď je prostá. Nic se nezmění, budeme-li skvělí manažeři. Nic nepomůže, budeme-li se těšit respektu mocných. Samo o sobě bude jen málo platné, budeme-li zdraví a silní a třeba i velmi vzdělání. Jediné, co zachrání naši víru i víru našich dětí, co bude svítit a hrát a přivádět lidi k našemu Pánu, to jediné, co bude stát mezi bytím a nebytím církve v plzeňské diecézi, bude naše svatost a svatost našich kněží. Ne nějaká námi vyrobená forma svatosti. Svatost, kterou budeme posilovat svátostmi, svatost, kterou vyprosíme našim dětem v modlitbě, kterou jsme doposud tak trestuhodně a marnotratně zanedbávali. Svatost posilovaná obětí, starostí a péčí o druhé. Ano, také svatost vykopená nepochopením světa kolem nás. Snad to zní troufale, ale věřím, že budeme-li takto jednat, vyslyší nás Pán stejně, jako tehdy vyslyšel svatého Tomáše.

VZTAH LAIKŮ K HIERARCHII

Z KONSTITUCE II. VATIKÁNSKÉHO KONCILU LUMEN GENTIUM – 8.

37 Laici jako všichni věřící mají nárok dostávat štědře od posvěcených pastýřů z duchovních pokladů církve především pomocí Božího slova a svátostí. Své potřeby a přání ať sdělují svým pastýřům s tou svobodou a důvěrou, která se sluší na Boží syny a bratry v Kristu. Z jejich vědění, kompetence a postavení plyne možnost a někdy i povinnost vyjádřit svůj názor na to, co by mohlo být církvi k dobru. V takovém případě se to má dít prostřednictvím institucí k tomu v církvi určených a vždy s pravdivostí, statečností a moudrostí, s úctou a láskou k těm, kteří z důvodu svého posvátného úřadu zastupují Krista.

Laici jako všichni věřící křesťané ať přijímají ochotně a s křesťanskou poslušností to, co stanoví duchovní pastýři jako Kristovi zástupci, jako učitelé a vedoucí církve. Ať v tom následují příklad Krista, který svou poslušností až k smrti otevřel všem lidem blaženou cestu svobody Božích dětí. Ať také při svých modlitbách nezapomínají doporučovat Bohu své představené, aby ti, kdo nad námi bdí a mají odpovědnost za naše duše, dělali to s radostí a nemuseli přitom vzdychat.

Duchovní pastýři naproti tomu ať uznávají a podporují důstojnost a odpovědnost laiků v církvi; ať rádi využívají jejich moudrých rad, sverují jim s důvěrou úkoly ve službě církve a ponechávají jim svobodu a prostor k jednání, ba ať je povzbuzují k tomu, aby se dávali do práce i z vlastního podnětu. S otcovskou láskou ať v Kristu pečlivě zvažují všechny podněty, žádosti a přání, která přednášejí laici. Ať s pozorností uznávají oprávněnou svobodu, která přísluší všem v pozemské obci.

Od takového přátelského vztahu mezi laiky a jejich pastýři se může očekávat mnoho dobrého pro církev, neboť se tak v laicích posiluje pocit vlastní odpovědnosti, povzbuzuje se jejich horlivost a usnadňuje se jejich spolupráce s pastýři. Oni pak s pomocí zkušených laiků, ať jde o záležitosti duchovní nebo časné, mohou usuzovat přesněji a lépe. Tak může celá církev za spolupráce všech členů účinněji plnit své poslání pro život světa.

38 (závěr): Každý laik musí být pro svět svědkem zmrtvýchvstání a života Ježíšova a znamením živého Boha. Všichni spolu a každá jednotlivě mají sytit svět duchovními plody a šířit ducha, jenž oduševňuje chudé, tiché a pokojné, které Pán blahoslavlil v evangeliu. Jedním slovem: „Křesťané mají být pro svět tím, čím je duše pro tělo.“

DUCHOVNÍ SPRÁVCI A OSTATNÍ KNĚŽÍ VE FARNOSTI SV. ROCHA - od roku 1940

od	farář (F)	administrátor (A) jméno	do	od	ostatní duchovní jméno	do
1940	F	P. Josef Bejček	1948	1940	P. Jaromír Vojáček	1948
1948	A	P. Jaromír Vojáček	1972	1943	P. Eduard Broj	1950
1973	A	P. Josef Kubín	1973	1951	P. Oldřich Bartl	1955
1974	A	P. Josef Bartek	1975	1955	P. Josef Čepička	1955
1975	F	P. Josef Bartek	1992	1955	P. Lubomír Blecha	1956
1993	A	P. Václav Slouk	1993	1972	P. Ladislav Hulín	1973
1993	A	P. Vladimír Kelnar	2001	1991	P. Miloslav Malý	1993
2001	A	P. Miloš Szabo	2004	2004	P. René Milfait	2004
				2004	P. Václav Wolf	2004

Od 1. ledna 2005 byla farnost sv. Rocha sloučena s farností sv. Prokopa (viz PL 324).

z podkladů AP zpracoval -AJ-

Liturgický ráz postní doby

Každá část liturgického roku má svoji neopakovatelnou charakteristiku, dalo by se snad říci i atmosféru, vytvářenou vnějšími symboly majícími navodit vnitřní přijetí tajemství spásy. Nejinak je tomu i v době postní. Jde o čas kajícínosti, uvědomování si vlastní nedokonalosti, která pak může vést až k hříchu. Tomu jsou přizpůsobeny i liturgické normy platné při liturgii (především při mši sv. a při modlitbě breviáře).

Základní liturgická barva této doby je fialová – barva pokory a kajícínosti. Používá se jak o nedělích, tak i o všedních dnech. Výjimkou jsou pouze svátky (letos v postě žádný není) a slavnosti. Pouze o dvou nedělích postní doby není fialová barva předepsána: Jde o 4. postní neděli, kdy je dovoleno (nikoli předepsáno) použít barvu růžovou – z důvodu předzvěsti radostných velikonočních událostí a o Květnou neděli, kdy je předepsána barva červená, znázorňující barvu Kristovy prolité krve.

Ve všech mších sv. s postním formulářem se vynechává andělský chvalozpěv *Sláva na výsostech Bohu* a ve zpěvu před evangeliem se nezpívá *Aleluja*. Tento typicky velikonoční zpěv se odmlčí po celou postní dobu. V modlitbě breviáře se vynechává hymnus *Te Deum*.

Památky svatých se v postní době liturgicky neslaví, lze je pouze zmínit formou připomínky.

-AJ-

Bude ke kostelu od tramvaje blíž?

Hlavní město Praha chystá významnou dopravní změnu na dolním Žižkově. V Seifertově ulici, kudy vede několik tramvajových linek, se budou přesunovat zastávky a měnit jejich názvy. Důvodem jsou podle Institutu plánování a rozvoje (IPR) především nevyrovnané vzdálenosti mezi zastávkami.

„Aktuálně je totiž velká vzdálenost mezi zastávkami Husinecká a Hlavní nádraží, a naopak krátká vzdálenost mezi zastávkami Lipanská a Olšanské náměstí,“ uvedl mluvčí IPR Marek Vácha. Pražští plánovači proto počítají s posunutím zastávky Lipanská zhruba o dvě stě metrů níže ke kostelu na úroveň Sladkovského náměstí. Ještě významnější dopad pak bude zřejmě mít i přesun zastávky Husinecká k náměstí Winstona Churchilla. Po desetiletí užívané názvy zastávek Husinecká a Lipanská tak z dopravní mapy zmizí. Revitalizace celé Seifertovy ulice se odhaduje na rok 2024, kdy je také v plánu kompletní rekonstrukce tramvajové trati.

internetové stránky *Z dopravy.cz*

Tyto myšlenky nemají jiný cíl, než vést nás všechny společně ke svatosti.

Z knihy života Mnišského bratrstva Jeruzalém, bratr Pierre-Marie Delfleux

uspořádala

Mgr. Tereza Pýchová

V srdci měst

část 14

Odjakživa představuje město dvojí tajemství dobra a zla, svatosti a hříchu.

V kladném smyslu představuje jedno z privilegovaných míst setkání mezi člověkem a Bohem. Pán v něm přebývá, posvěcuje ho, utěšuje a potěšuje. Milost Nejvyššího ho činí věrným, zářivým, svatým přetvořuje ho, obnovuje a osidluje. Město přijímá jeho Syna a on tam bude učit, ustanoví tam eu-charistii, vstane z mrtvých, pošle svého Ducha, aby tam mohl založit církev. Až jednoho dne se vrátí jako nový Emanuel ve slávě, aby tam sídlil navěky mezi lidmi a sdílel s nimi blaho věčné lásky.

Město je místem, kde se sdílí modlitba a láska. Měl bys milovat tajemství města a rozjímat o něm. Neboť Bůh sám ho vyvolil, vybudoval, spasil, posvětil. Do něho vložil člověk to nejlepší ze svého rozumu, ze své práce, ze své víry. V srdci měst můžeš tedy žít v srdci Božím, neboť v srdci Božím přebývá město. Buď modlícím se mužem a ženou v srdci Božího města.

Z druhé strany zůstává město místem lidské pýchy, hluku, modloslužby, hříchu, masakrů a největší bídý. Způsobuje smrt proroků, odsouzení Božího Syna, pohoršení kříže, postaveného poblíž hradeb před očima lidu, a nakonec zkázu a hanbu.

V srdci města budeš tedy bojovat dvojí boj: za Boha a proti zlu. Dostane se ti tam dvojí milosti: setkání s Bohem a očistění od hříchu. V něm budeš muset bojovat i kontempletovat. Co hledali včera první mniši na poušti, nalezněš dnes ve městě.

Každý duchovní život je boj. Ježíš nepřinesl mír, ale meč.

Proti záplavě erotiky nebo lákavosti peněz odhodlaně postav jako protiklad život chudoby, pokory, čistoty. V hluku si máš vydobýt své ticho, v únavě svůj pokoj, mezi různým chozením sem a tam svůj odpočinek v Bohu. Žádný klášter nebude chránit tvou modlitbu. Pro svůj klid nebudeš mít jako oporu venkov, tvou ctnost nebudou střežit zdi klauzury. Blahoslavenství tě vyzývají, abys podle Kristova vzoru sváděl uprostřed města opravdový boj.

Nauč se také s obdivem pozorovat krásy a svatost města, kde sídlí Bůh a kam tě postavil. Zdvíhej v srdci města obě ruce k modlitbě chvály a přílumlvy. Denně na ně svolávej Boží požehnání. Chval Nejvyššího za všechny svaté, kteří v něm bydlí a posvěcují je.

Svatý otec o genderové ideologii

Jedním z hlavních projevů zla v současném světě je genderová ideologie, varuje papež František. Označuje ji za útok na různorodost a Boží kreativitu, protože chce od kořene zničit Boží záměr s každým člověkem a učinit vše jednolité a neutrální. Jde o ideologii, která nepočítá se skutečností, říká dále Svátý otec, se skutečnou různorodostí a s neopakovatelným charakterem každého člověka. Větší blízkost mezi lidmi nemůže být zajištěna odstraněním rozdílů, nýbrž přijetím jiného v jeho jinakosti, říká papež.

František hovoří na toto téma v knižním rozhovoru o Janu Pavlu II., který v příštím týdnu vychází v Itálii. Problém genderu připomíná papež v odpovědi na dotaz, jak se v našem historickém okamžiku specificky projevuje zlo. Zdůrazňuje, že křesťanství vždy dávalo přednost faktům před idejemi.

„Gender se naopak projevuje jako idea, která chce vnutit skutečnosti a to záludným způsobem. Usiluje o podkopání základů lidskosti ve všech prostředích a na všech možných výchovných platformách, a stává se kulturním diktátem, který nepřichází zdola, nýbrž je shora vnucován některými státy, jako jediná možná cesta kultury, které je nutné se přizpůsobit,“ říká papež František. Předesílá nicméně, že tímto nechce nikoho diskriminovat a že tato slova nevztahuje na homosexuálně orientované osoby, které, jak říká *Katechismus katolické církve*, mají být doprovázeny a má se jim dostat pastorační péče.

Kateřina Křiváková (1969) pochází z Prahy a do naší žižkovské farnosti dojíždí z Malešic. Pečuje o květinovou výzdobu v kostele svatě Anny, před tím v kostele svatého Prokopa. V současné době pracuje jako dětská psycholožka. V minulosti pracovala také s nevidomými dětmi, několik roků učila na konzervatoři pro děti se zrakovým hendikepem a krátce pracovala se seniory v občanském sdružení Život 90. Má jednoho dospělého syna, který se již osamostatnil.

Kdo Vaši víru nejvíce ovlivnil v dětství?

Starší sestra mě přivedla k otci Reinsbergovi, který působil v chrámu Matky Boží před Týnem na Staroměstském náměstí. Byl to výborný farář, velmi vzdělaný, ale zároveň lidský. S mojí druhou sestrou dvojčetem jsme tam začaly chodit na přípravu ke křtu v roce 1985, kdy nám bylo 16 let. O Velikonoční vigílii jsme pak byly pokřtěné. Bylo to hezké životní období. Dospívání je období vnímavosti a citlivosti. Hodně jsem tou vírou v té době žila, ale potom došlo u mě k takovému silnému obrácení ještě daleko později. Otec Reinsberg byl velice lidský a dokázal o důležitých, vážných věcech mluvit s humorem. Měl schopnost okolo sebe shromáždit spoustu mladých lidí. O jeho životě vyšla i kniha rozhovorů *Hospodin rozjasnil svou tvář*. V Týnském chrámu začal působit po válce a vydržel tam do konce svého života. Za války po vysvěcení, ještě před službou v Týnském chrámu působil jako válečný kaplan v Anglii. Ale je pravda, že cestu k Bohu jsem myslím hledala hlavně sama. Moji víru také ovlivnilo studium psychologie.

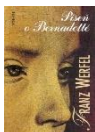
Co Vám dává Vaše víra?

Víra mi pomáhá v mnoha oblastech života. Setkávání s Kristem v modlitbě mě opravdu posiluje a pomáhá mi překonávat různé těžkosti. Pro mě je důležitý pravidelný rozhovor v tichu s Kristem. Vnímám to jako velkou posilu a zdroj. Někdy i v práci těžké osudy dětí i jejich rodičů můžu svěřovat Pánu Bohu. Něco můžete ovlivnit, na něco naše vlastní síly nestačí. Za co jsem také moc vděčná je naše farní společenství, protože tam jsem poznala hodně milých lidí, s kterými ráda trávím čas a svoji víru sdílím.

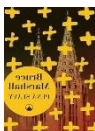
Dokážete si představit svůj život bez víry?

Ano, ale myslím si, že by byl těžký, smutný a určitě bych mnohdy cítila velkou prázdnotu. Myslím si, že skutečně může člověka naplnit jen vztah s Kristem. Dospěla jsem k tomu po různých životních těžkostech a peripetích. Jsem za to vděčná. Nic tak člověka nemůže naplnit, ale to je taky dar... milost. Pomáhá mi i modlitba růžence. To, že člověk pořád opakuje a rozjímá, také může vést ke zklidnění, ve kterém si více uvědomuje Boží přítomnost. Myslím, že tolik je cest k Bohu, kolik je lidí. Někdy ty cesty jsou ale klikaté, trnité.

Jakou knížku byste doporučila farníkům?

Mám moc ráda romány *Franze Werfla*. Oslovila mě jeho kniha *Píseň o Bernadettě*. Fascinuje mě příběh dívky, která je skoro slabomyslná, ale všechny kolem sebe nakonec promění právě tou svojí upřímností a přímočarostí. K této knize jsem se několikrát vrátila. Líbí se mi co autora vedlo k tomu napsat ten román. Za války, když utíkal před nacisty, tak se v Lourdech modlil k Panně Marii a slíbil, že když se zachrání, tak napíše celý tento příběh. Svobody si moc neužil. Bohužel, zemřel krátce po válce. Mám velmi ráda hudbu, v mládí jsem hrála na flétnu. Teď mě těší zpívání ve sboru, možná i proto mě oslovil i jeho další román o hudebním skladateli *Verdim*.

Také bych doporučila knížku *Plná slávy* od autora *Bruce Marshalla*. Je o faráři z minulého století, jak se potýká s těžkostmi při šíření víry v protestantské zemi. Nasmějete se u toho, ale u vážných věcí. Ten nadhled je pro mě posilující a inspirativní. Připomíná mi to otce Reinsberga.

Rozhovor připravila Lucia Ferencei.

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846 - pokračování, 21. díl) uspořádala Mgr. Romana Bartečková PhD

Asi ke konci týdne mě přišel vystřídát jeden z mých bratří. Och, jakou jsem s tím měla starost! Raději bych u Mnicha tisíckrát zemřela, jen aby můj bratr Jindřich, o dva roky mladší než já, nemusel trpět takovým nedostatkem a špatným zacházením; a byla jsem na sebe velice rozzlobena pro svou nevěrnost, příčinu všech těchto rozruchů.

Byla jsem v Corpsu se srdcem naplněným smutkem; můj otec tam nebyl. Samozřejmě výměna se mé matce nelíbila, a tak se mnou ihned jednala jako s nestálou a choulostivou; to jsem nepovažovala za nic, myslela jsem na utrpení svého drahého Jindřicha. Po dvou dnech jsem matce řekla, že je mi už lépe; zeptala jsem se jí, nechá-li mě odejít, protože mí páni byli po několik dní nepřítomni, Jindřich bude v nesnázích, protože neví, kde jsou pastviny. Dovolila mi to. Vzala jsem zásoby, abych je dala Jindřichovi, a po celou cestu jsem nešla, ale utíkala. Nastoupila jsem opět na své místo a můj bratr se opět vrátil do Corpsu; Bůh buď veleben! Mí páni se zdrželi ještě po několik dní; opět jsem každý den vodila krávy a kozy na pastvu. Jednoho rána jsem pocítila velký hlad a nic jsem neměla. Mohla jsem samozřejmě jíst ovoce, ale připadalo mi, že mě ovoce nezasytí, a mne mě síly opouštěly. Už jsem se téměř nemohla udržet na nohou, a přitom jsem se obávala, že nebudu moci uhlídat zvířata. Proto jsem jednoho dne zkusila jíst ořechy; nasbírala jsem je pod ořešákem a pět jich snědla. Po chvíli mě zachvátila srdeční slabost, olej se mi vrátil do úst, hlava se mi zatočila a před očima se mi udělala mlha; už jsem ani neměla sílu, abych seděla, lehla jsem si do trávy a prosila svého strážného anděla, aby se postaral o má zvířata; pak mé čelo pokryl studený pot a omdlela jsem.

Když jsem se po poledni začala upamatovávat, kde jsem, zaslechla jsem kroky přicházejícího muže: chtěla jsem rychle vstát, ale sotva se mi podařilo trochu pozvednout hlavu, která mi ihned opět poklesla. Načež jsem uslyšela hlas muže, který se přiblížil a řekl mi: „Oh, přítelkyně, máte bolesti?“ Otvírám oči a usedám; poděšeně odpovídám, že mám poněkud těžkou hlavu, ale, dá-li Bůh, že to přejde, přinejmenším alespoň natolik, abych mohla konat své povinnosti. – „Pohleďte,“ řekl mi muž a

současně mi dával tři malé piškotové chlebičky, kulaté, hebké a v ústech se téměř rozpouštějící. Na každém z těchto chlebů byl ze stejné hmoty kříž. Nechtěla jsem jeho dar přijmout (obvykle jsem od nikoho nic nepřijala); naléhal na mě a řekl mi: „Prosím vás, dobrá přítelkyně, ve jménu Božím si to vezměte, umíráte; prostřednictvím mých rukou vás přichází posílit božská Prozřetelnost: teď snězte jeden z těchto chlebiček: Učinila jsem znamení kříže, pak jsem svými prsty z tohoto chlebičku kousek ulomila a snědla. Hned se ten kousek zřejmě dostal do žaludku, cítila jsem se jako kouzlem posílena.

Pokračovala jsem v uštipování drobků při okrajích chlebičky, abych neporušila kříž, který jsem chtěla sníst nakonec celý, což jsem učinila. Mé síly se vrátily; poděkovala jsem muži, který opět uchopil svůj provaz (protože sem přišel jako člověk, který sbírá roští), aby se vzdálil.

Zůstala jsem několik dní sama, než se vrátili mí drazí páni, a pak jsem svého pána každý večer rozčilovala, protože jsem ho nechtěla poslechnout. V neděli po jejich návratu, můj otec, který se prostřednictvím sousedů a Jindřicha dověděl, co se děje, mi vzkázal, abych se vrátila. Mí páni však byli proti tomu, abych je opustila před koncem roku, to znamená před Všem svatými. Sousedé naléhali, abych odešla. Konečně můj pán mi řekl, abych šla na návštěvu a vrátila se; odešla jsem. Když jsem přišla domů, otec se právě chystal odejít do práce, měl ještě čas říci mé matce, že nechce, abych se k Mnichovi ani komukoliv jinému z toho kraje vrátila.

Byla jsem spokojena, že jsem v rodině a vidím své bratry a sestry, ale moje špatnost mě nenechala se z toho radovat – všichni měli zakázáno se mnou mluvit, protože jsem umíněná, jak říkala má drahá matka: doma nemluvím, vyhledávám samotu; a když mě dali do služby rodině, která byla vhodná pro můj charakter, nudila jsem se a nezůstala tam. Pak matka dodala: „Pomýšlela jsem na to, že bych ji umístila v kraji, kam půjde, a už se odtud nevrátí: La Saletta je krajem vlků, sníh na jejich kopcích nikdy neroztaje, a když prší, bystřiny zdívočí, a ona, která chodí neopatrně, se nechá odnést vodou. Půjde a už se z těch hor nevrátí.“

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3.

Některé aktivity jsou o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2019 - 2020 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZDŠ - úterý 15:45 (M. Provinská, místnost A)
- 2. ročník ZŠ - úterý 16:45 (M. Provinská, místnost A)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání - čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher, místnost A)
- 4. - 8. ročník ZŠ – středa 17:00 (Jakub Kroneisl)
- 9. ročník + středoškoláci - příprava na biřmování - (P. Vít Uher, místnost A, neděle 18:30)

Další informace: www.farnost-zizkov@efara.cz; MiladaProvinska@seznam.cz; kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě prvního čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

neděle 17:00 - 18:00

Každoročně po velikonicích začíná P. Vít setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k přijetí svátostí.

Příprava na biřmování

neděle 18:30 - 20:00 (do prosince 2019)

Přijmout svátost biřmování znamená "mít povinnost bránit a šířit víru slovem i životem" (II. Vat. koncil). Proto, aby člověk mohl dobře obhajovat i žít svoji víru, potřebuje ji dobře znát a vědět, jak ve svém životě uskutečňovat povolání svěřené nám od Ježíše Krista. K tomu slouží příprava, která se odehrává ve Farním centru pod vedením P. Víta Uhra. Zároveň je možné klást dotazy, na které mnohdy není čas anebo ani příležitost.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 20:00 (říjen - duben)

Hovory o liturgii se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (průběh liturgických úkonů, skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Eucharistická adorace

kostel sv. Prokopa: první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

Modlitba růžence

neděle, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti. Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny v neděli od 7:25, ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Polední ateliér

pátek 9:00 - 12:00 (říjen - květen)

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 9:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa (začátek 8:00) se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

pondělí 18:30

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zazpívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapřáhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou neděli od 17:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, čtvrtek, pátek 17:25 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům - po nezbytné přípravě - každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním nebo společenským aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (minimálně 3 měsíce předem) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocný? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.).

Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtění, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a u sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? - Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí; je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši sv. za svoje blízké nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
úterý: 15:00 – 16:30 P. Antonín Ježek středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko:	stav ke dni 29. 2. 2020:
výše dluhu (úvěr): Kč 3 142 441,56 sbírka na splácení úvěru - únor 2020: č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)	povinná měsíční splátka: Kč 29 324,- Kč 15 914,- VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013
Děkujeme za Vše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.	

PROKOPSKÉ LISTY 326 - BŘEZEN 2020

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 - Žižkov, farář P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.

Textová příprava: Antonín Ježek

Předtisková příprava: Michal Krásil

Tisk: Petr Beran, www.pb-tisk.cz